

гардъ (предня войска) върху височинитѣ на Аязларитѣ. Генералъ-лейтенантъ Прохоровъ не можилъ да устои противъ силното напиранье на врага, а и не знаялъ силитѣ му. Той отстъпилъ отъ Аязларъ. Но защото получилъ заповѣдь да земе назадъ непременно своята позиция, той презъ сжщата нощъ, т. е. на 11 августа, нападнълъ неприятеля. Осемъ баталиони русска войска открила огнь щомъ са стъмнило, а къмъ десетъ часа тѣ сж впуснжли дружно на штурмъ и зели своята позиция тъкмо въ 10 часа, презъ нощта. Турцитѣ придавали голѣма важность на тѣзи позиция; презъ сжщата нощъ тѣ произвеждали осемъ нападения върху рускитѣ воиски. Тѣ са надѣвали, че ще успѣятъ да отблѣснжтъ русската сила отъ височинитѣ; но напрасно! Макаръ тѣхната сила да била по-голѣма (отъ 16—20 баталиона) отъ руската, всички тѣхни нападания били отблѣснжти съ дружни огнь и съ штикове. Само на другата сутринъ нашитѣ храбри баталиони, истощени до крайность отъ продължителния денонощенъ бой, измжчени отъ жажда и отъ жега, били принудени да оставятъ своитѣ позиции и да отстъпятъ къмъ Султанъ-кюю.

На 18 Августа турцитѣ съ значителни сили, най-напредъ 12 хиляди, а по-подиръ 18 хиляди, зели да нападатъ отъ Разградъ на Садина, Спахилари и Карасанкюю противъ руския преденъ отрядъ, който ималъ всичко 3 баталиона, 4 ескадрона и 10 топа. Цѣлия день слабата русска сила, подъ началството на генерала-майора Леонова удържала преголѣмитѣ сили на неприятеля. Зарайския пѣхотенъ полкъ отбивалъ многобройнитѣ нападания на неприятеля съ силенъ огнь и са пазялъ отъ нападанията на самата турска конница. Чакъ вечерта много късно, като отстъпвалъ полегичка, руския отрядъ са отдалечилъ на главната позиция.

На другия день турцитѣ пакъ нападнжли рускитѣ